

ВИЗНАЧЕННЯ РОЛІ РЕАБІЛІТАЦІЙНО-РЕКРЕАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЖИТТІ ДІТЕЙ, ХВОРИХ НА ЦЕРЕБЛАЛЬНИЙ ПАРАЛІЧ

Соломія Мильчук, Ольга Бас

Львівський державний університет фізичної культури

Актуальність. Дитина є вагомою ланкою суспільства, її становлення як окремого представника, є запорукою розвитку суспільства в майбутньому.

Основною проблемою цих дітей є руховий дефект (втрата, недорозвинення або порушення рухових функцій), що призводить до низького рівня рухової активності [1].

Наукові дослідження свідчать, що щоденні цілеспрямовані заняття фізичними вправами можуть сприяти усуненню певних розладів у фізичному розвитку.

Реабілітаційно-рекреаційні заняття як засіб реабілітації мають певні якості, серед яких найважливіше місце займає висока емоційність учасників. Емоції в грі мають складний характер, але водночас багатогранний. Сюди належить задоволення від м'язової роботи під час гри, почуття бадьорості й енергія, можливість дружно поспілкуватися в колективі, досягнути поставленої в грі мети. Рухова гра комплексно впливає на моторику й нервово-психічну сферу дитини з особливими потребами [2, 3].

Більшість дітей стикається з проблемами руху, оскільки вони пов'язані із затримкою розвитку або неправильним розвитком статокінетичних рефлексів, патологією м'язового тону, парезами, які можуть спостерігатися в одній кінцівці, обох верхніх або обох нижніх кінцівках, на одній половині тіла, у всіх чотирьох кінцівках. Складність розвитку таких дітей полягає в наявності виражених порушень скоординованої рухової роботи (синергії).

При проведенні рекреаційних занять головними завданнями повинні бути сприяння загальній рухливості, удосконалення дрібної моторики рук в майбутньому для самообслуговування.

Мета дослідження – проаналізувати вплив рекреаційних ігор на стан та розвиток осіб з ДЦП.

Методи та організація дослідження. Для реалізації поставленої мети ми використали такі методи дослідження: теоретичний аналіз та узагальнення наукової та методичної літератури, анкетування, методи математичної статистики.

Результати дослідження та їх обговорення. Для побудови програми рекреаційно-реабілітаційних занять, яка б позитивно впливала на фізичний розвиток, ми провели анкетування молоді з особливими потребами, які були і є користувачами цієї послуги, а також опитали батьків, які виховують таких діток. Анкета для батьків містила питання, що стосуються їхньої дитини, а саме: яким чином рекреаційні ігри впливають на психоемоційний стан, як вона відчувається, які емоції переживають після і під час ігор, як музичний супровід впливає на дітей. Анкета молоді з ЦП складається з переліку питань, де молодь сама оцінює який вплив мали реабілітаційно-рекреаційні ігри на розвиток навиків самообслуговування.

Висновки. Рекреаційно-реабілітаційна діяльність – одна з основних способів фізичної, психічної та соціальної реабілітації. Рухова рекреація повертає людям впевненість в собі, самоповагу, інтегрує в суспільство. Користь для осіб з особливими потребами від рекреаційних занять – це відчуття руху всіх видів; виявлення оптимальної кількості всіх збудників, які стимулюють почуття (особливо почуття дотику, рівноваги, пропріорецепції); набуття нових чуттєво-рухових навичок; задоволення потреби контакту з іншою особою, з ровесниками в групі. За результатами відповідей в анкетах плануємо розробити та апробувати реабілітаційно-рекреаційну програму для дітей з церебральним паралічем.

Список літератури

1. Виндюк П. А. Використання рухливих ігор у фізичній реабілітації дітей з церебральним паралічем / Виндюк П. А., Волкова С. С. // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2011 – № 7. – С.15–18.
2. Волкова Н. П. Педагогіка : посібник. – Київ : Академія , 2001. – С. 45–48.
3. Макарова Е. В. Фізична реабілітація в загальній структурі соціальної адаптації студентів із інвалідністю : [монографія] / Е. В. Макарова . – Київ : Університет Україна , 2012 . – 364 с.